

Stine Bardeleben Helles

Opstilling som fynsk Å-kandidat til FV19



Lidt om mig

Jeg er 51 år gammel og er vokset op på Tåsinge. Jeg bor i dag på Nørrebro i København sammen med min mand og min yngste datter på 18. Min ældste datter flyttede hjemmefra for et par år siden.

Jeg har masser af glæde, kærlighed og opbakning i mit liv. Det er en vigtig forudsætning for mit politiske arbejde.

Som person er jeg udadvendt og glad for at være sammen med mennesker, og har altid involveret mig i verden omkring mig. Jeg er også meget ansvarsbevidst, og afslutter det, jeg går i gang med, med mindre der er meget gode grunde til at skifte kurs.

Jeg er et kreativt og ukonventionelt tænkende menneske, som er med på de fleste nye og skæve tanker, hvis ellers jeg kan se, hvad pointen med dem er. Så er der ingen grænser for, hvad vi kan forestille os sammen 😊

Engang uddannede jeg mig som antropolog og kulturformidler, men for det meste har jeg lavet alt muligt andet end det, jeg dengang troede, at jeg skulle.

Mit arbejdsliv har budt på alt fra internationale NGO'er til velfærdsinnovation og ledelsesudvikling i den offentlige sektor i Danmark. Jeg har også været restauratør, arbejdet som ufaglært i socialpsykiatrien og haft egen konsulentvirksomhed. Størstedelen af tiden har jeg haft lederjobs, fordi jeg elsker at binde det praktiske, det strategiske og det forretningsmæssige sammen på måder, som virker for mennesker.

Jeg er i dag en del af ledelsen i den borgerdrevne socialøkonomiske virksomhed INSP, som med afsæt i FNs 17 Verdensmål udvikler lokalsamfundet i Roskilde gennem nye kulturelle, sociale og erhvervs-mæssige fællesskaber.

Du kan finde mig på LinkedIn, hvis du vil vide mere om den professionelle del.

Mit politiske udgangspunkt

Jeg har hele mit liv været et politisk menneske, som er dybt og inderligt optaget af, hvor det samfund og den verden, jeg lever i, bevæger sig henad. Jeg har altid gerne villet kaste mig ud i politikeropgaven, og har snuset til politik flere gange, men har mistet lysten på grund af det meget lidt konstruktive klima i dansk politik.

Hos Alternativet har jeg fundet en fællesskabsorienteret og værdibaseret tilgang til det politiske arbejde, kombineret med en skarp og saglig analyse af, hvad der er de vigtige udfordringer i Verden i dag, og hvad der skal til for at håndtere dem.

Det, tror jeg på, kan forandre det politiske billede i Danmark – vel at mærke hvis vi både formår at holde os selv fast på den gode politiske kultur og samtidig leverer seriøse, bæredygtige og godt kommunikerede politiske initiativer.

Overordnet er der især fire temaer, som jeg er meget optaget af:

Det enkelte menneske skal som udgangspunkt have frihed til at leve sit liv, som det selv ønsker. Men med friheden følger et ansvar for ikke at begrænse andre mennesker i deres livsudfoldelse. Det udgangspunkt stiller store krav til os i vores daglige liv, og i den grad også til, hvordan vi politisk forholder os til både klimakrisen, socialkrisen, empatikrisen og konkrete politiske sager. Politisk skal vi derfor insistere på så lidt regulering af menneskers frihed som muligt, men samtidig have mod til at regulere der, hvor det er relevant og nødvendigt for at sikre alles frie og gode liv, også i fremtiden.

God politisk kultur er nøglen til at genskabe tilliden til det politiske og styrke demokrati og deltagelse. Det er en vigtig personlig mærkesag for mig at fastholde Alternativets gode værdier i al vores praksis, som parti og bevægelse, for derved at forandre både os selv og, ikke mindst, den politiske debat.

I efteråret 2017 var jeg derfor medstifter af Den Åbne Kaffeklub for God Politisk Kultur i København. Tankerne bag var at få skabt et rum, hvor vi kan tale om, hvad det er for et parti og bevægelse, vi gerne vil være – og også tale om de ting, vi er uenige om, og hvordan vi håndterer magt, beslutningsprocesser, osv. Kaffeklubben er ment som et konstruktivt bud på, hvordan vi får styrket og samlet vore parti efter et på mange måder turbulent 2017.

Alle tre bundlinjer skal balanceres i vores politiske arbejde. Klimaudfordringen truer hele vores eksistens, men uden stærke sociale fællesskaber kan vi ikke vende kursen. Økonomisk troværdighed er afgørende for vores handlemuligheder, både som parti og bevægelse. Derfor duer det ikke, at vi f.eks. kun har fokus på klima og det grønne, for så ender vi med at blive sekteriske og tabe både den brede befolkning og de, som f.eks. har det sociale som den vigtigste bundlinje. Og så er kampen for at skabe den nødvendige forandring tabt.

Formålet med politik må helt grundlæggende være at sikre gode liv for mennesker, både nu og i fremtiden. Det betyder, at alt hvad vi gør politisk skal have gode liv som mål. Den politiske debat skal derfor handle om, hvad det gode liv er, og hvordan vi fremmer det, uanset hvilke konkrete politiske emner, vi beskæftiger os med. På den måde bliver politik mindre ideologisk, mere løsningsorienteret, fokuseret på det, som er vigtigt - og derfor relevant og vedkommende for mennesker.

Men det er desværre alt for sjældent, at frihed under ansvar, god politisk kultur, bæredygtighed og gode liv er i fokus i den danske politiske debat. Det meste handler om at gøre andre ansvarlige for problemerne og om at symptombehandle på den korte bane - og ikke om at skabe reelle forandringer, som gør livet bedre for mennesker, nu og i fremtiden.

Lad mig give nogle få eksempler:

- Immigrationsdebatten handler som regel om, hvor mange ikke-vestlige indvandrere og flygtninge vi skal modtage, og ikke mindst hvor mange vi kan blive fri for at modtage. Det, vi i stedet burde vi søge svar på, var, hvordan vi ved langsigtede indsatser nu og her skaber en mere stabil Verden, undgår voldsomme stigninger i antallet af klima- og krigsflygtninge i fremtiden, og bringer Danmark tilbage i den internationale elite, når det handler om global ansvarlighed og bæredygtige løsninger. Det vil ikke bare være godt for

alle mennesker i Verden, men også for det danske samfund og dansk økonomi.

- Social- og beskæftigelsesdebatten handler for det meste om, hvordan vi styrer og regulerer mennesker i de offentlige systemer.
Det, vi burde beskæftige os med, var, hvordan vi sikrer at alle mennesker i Danmark har mulighed for at være en del af, og bidrage til, fællesskabet. Vi burde samle kræfterne om at mindske uligheden og styrke fællesskabet i Danmark, både socialt og geografisk, så vi kan sikre vores velfærdssamfund og genrejse Danmark som et socialt forbillede i verden.
- Sundhedsdebatten handler mest om, hvordan vi får mere effektive forløb i det kliniske sundhedsvæsen.
Vi burde i stedet tale meget mere om, hvordan vi gør det muligt for alle i Danmark, uanset social status, at leve sunde, meningsfulde liv, og at forstå og bruge de sundhedstilbud, som stilles til rådighed, når der er behov for hjælp.
- Skattedebatten handler stort set kun om skattelettelser.
Det, vi burde diskutere, var, hvilket samfund vi gerne vil have, og hvordan vi bedst skruer det fælles husholdningsbudget sammen, så vi kan finansiere det, vi gerne vil.
- Debatten om 'det skæve Danmark' handler som regel kun om mangel på arbejdspladser og butiksdød i provinsen.
I stedet burde vi arbejde for at styrke socialt og miljømæssigt ansvarlige fællesskaber i lokalsamfund. Det kan foregå både gennem nye typer af samarbejder mellem privat, offentligt og borgere, og gennem fokus på socialøkonomi og bæredygtig erhvervsudvikling, ikke mindst udenfor de store byer.

Mit politikerløfte til mig selv

Jeg vil i alle sammenhænge gøre mig umage for at være tydelig og ærlig som person; ingen skal være i tvivl om, hvor jeg står og hvad jeg står for. På den måde kan jeg også være en fair og åben deltager i politiske debatter, som har modet til at pege på, hvor skoen trykker, også når det handler om at tale autoriteter imod.

Jeg vil tage imod kritik og modstand med nysgerrighed og interesse, og være mere optaget af, hvad jeg kan lære, end af at få ret. Og jeg vil ikke være bange for at erkende min uvidenhed på et område og søge mere viden, før jeg tager stilling. Det betyder også, at jeg vil være i stand til at skifte mening, hvis argumenterne for det er overbevisende.

Jeg vil altid gå ind i et politisk emne med saglighed, og ikke tage umiddelbart stilling ud fra mine følelser. Det betyder ikke, at empati ikke er en vigtig del af det politiske, men hvis jeg skal gøre en forskel skal jeg holde hovedet koldt og hjertet varmt, også når jeg bliver presset og udfordret.

Jeg vil søge samarbejde og bygge broer, både til andre partier, til borgere, organisationer og virksomheder, som jeg kan skabe nye muligheder sammen med. Jeg vil aldrig forsøge at stille andre politikere i et dårligt lys, og altid have fokus på sagen og den saglige uenighed i politiske debatter.

Mine forventninger til det politiske arbejde som folketingskandidat på Fyn

Jeg fungerer allerbedst, når jeg gør ting sammen med andre. Derfor er det vigtigt for mig, at en opstilling som folketingskandidat gør mig til del af en gruppe af engagerede mennesker, som sammen vil sætte den alternative dagsorden på Fyn. Hvis ikke vi formår at stille op og opføre os som et hold, svigter vi vores grundlæggende værdier og går glip af en masse muligheder. Det

oplevede jeg under KV17-valgkampen i København, og det har jeg ikke lyst til at opleve igen. Derfor vil jeg arbejde for at skabe så meget samarbejde mellem kandidaterne som overhovedet muligt, både om politikudvikling og kampagne. Allerbedst vil det være, hvis vi tør sætte som fælles mål, at uanset hvem af os, som bliver valgt, vil de øvrige efter valget fungere som sparringsgruppe for den nye FT-politiker. På den måde får vi en ekstremt stærk fynsk politisk base ind på Christiansborg.

Jeg kan heller ikke se, hvordan jeg som politiker vil kunne gøre en relevant forskel, hvis ikke jeg gør det i et tæt samarbejde med en hel masse engagerede mennesker, som ikke er sovset ind i det politiske miljø. At få mange vinkler på en sag, at udvikle sine holdninger og strategi sammen med andre, gør både arbejdet sjovere og resultaterne bedre, uanset om det er i en valgkamp eller som folkevalgt politiker. Derfor vil det være vigtigt for mig at skabe tætte relationer til Alternativets medlemmer på Fyn, både i de enkelte kommuneforeninger og omkring de forskellige politiske temaer, som vi sammen vælger at sætte fokus på.

Efterskrift: Om at være fynbo

Jeg ved, at det umiddelbart kan opfattes som en udfordring, at jeg ikke bor på Fyn.

Derfor er det vigtigt for mig at fortælle jer dette:

Jeg er opvokset på Sydfyn, nærmere bestemt Tåsinge, fra jeg var 5 år gammel, og er student fra Svendborg Gymnasium. Har mine barne- og ungdomsminder fra Fyn, og da jeg som 21-årig flyttede væk for at uddanne mig, vidste jeg, at jeg ville vende tilbage en dag.

Det gjorde jeg så, da jeg var i starten af 30erne, med mand og to små børn, og boede små tre år i en landarbejderbolig udenfor Hvidkilde Gods. Men da min daværende mand ikke kunne få job på Fyn og derfor pendlede til København, og jeg selv pendlede til Odense, hvor jeg arbejdede på Syddansk Universitet, kunne vi simpelthen ikke få livet til at hænge sammen, og måtte rykke tilbage til København.

I min selvforståelse er jeg fynbo, og jeg har stadig begge mine forældre, andet familie og et par gode venner på Sydfyn.

Derfor føles det helt naturligt og dejligt for mig at melde mig på banen som fynsk FT-kandidat, og ikke mindst vil det give mig en masse gode grunde til at tilbringe meget mere tid på Fyn.

Hvis jeg skulle blive valgt til Folketinget for Alternativet Fyn, vil jeg nyde at indrette mit liv, så jeg har en base på Tåsinge hos mine forældre og en anden i København hos min mand og mine børn.